

॥ ७४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेअशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८० ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ततइति मणिमंगलसूत्रगतःसएवशेषोयेषांते

यावदभ्यागतारौद्राःपिशाच्यस्ताःसुदारुणाः ॥ ददृशुस्तांत्रिजट्यासहासीनांचथापुरा ॥ ७४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिरामोपाख्यानपर्वणि
त्रिजटाकृतसीतासांत्वनेअशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८० ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ मार्कण्डेयउवाच ततस्तांभर्तृशोकात्तांतीनांमलिन
वाससं ॥ मणिशेषाभ्यलंकारारुदतींचपतिव्रतां ॥ १ ॥ राक्षसीभिरुपास्यंतींसमासीनांशिलातले ॥ रावणःकामबाणातौददर्शोपससर्पच ॥ २ ॥ देवदानवगं
धर्वयक्षकिंपुरुषैर्युधि ॥ अजितोऽशोकवनिकांययौकंदर्पपीडितः ॥ ३ ॥ दिव्यांबरधरःश्रीमान्सुमृष्टमणिकुंडलः ॥ विचित्रमाल्यमुकुटोवसंतइवमूर्तिमान् ॥
॥ ४ ॥ नकल्पवृक्षसदृशोयत्नादपिविभूषितः ॥ इमशानचैत्यद्रुमवद्भूषितोपिभयंकरः ॥ ५ ॥ सतस्यास्तनुमध्यायाःसमीपेरजनीचरः ॥ ददृशोरोहिणीमेत्यश
नैश्वरइवग्रहः ॥ ६ ॥ सतामामंच्यसुश्रोणींपुष्पकेतुशराहतः ॥ इदमित्यब्रवीद्वाक्यंत्रस्तांरौहीमिवाबलां ॥ ७ ॥ सीतेपर्याप्तमेतावत्कृतोभर्तुरनुग्रहः ॥ प्रसादंकु
रुतन्वंगिक्रियतांपरिकर्मते ॥ ८ ॥ भजस्वमांवरारोहेमहार्हाभरणांवरा ॥ भवमेसर्वनारीणामुत्तमावरवर्णिनी ॥ ९ ॥ संतिमेदेवकन्याश्वगंधर्वाणांचयोषितः ॥
संतिदानवकन्याश्वदैत्यानांचापियोषितः ॥ १० ॥ चतुर्दशपिशाचानांकोट्योमेवचनेस्थिताः ॥ द्विस्तावत्पुरुषादानांरक्षसांभीमकर्मणां ॥ ११ ॥ ततोमेत्रिगु
णायक्षायेमद्वचनकारिणः ॥ केचिदेवधनाध्यक्षंभ्रातरंमेसमाश्रिताः ॥ १२ ॥ गंधर्वाप्सरसोभद्रेमामापानगतंसदा ॥ उपतिष्ठंतिवामोरुयथैवभ्रातरंमम ॥
॥ १३ ॥ पुत्रोहमपिविप्रर्षेःसाक्षाद्विश्रवसोमुनेः ॥ पंचमोलोकपालानामितिमेप्रथितंयशः ॥ १४ ॥ दिव्यानिभक्ष्यभोज्यानिपानानिविविधानिच ॥ यथैव
त्रिदशेशस्यतथैवममभाविनि ॥ १५ ॥ क्षीयतांदुष्कृतंकर्मवनवासकृतंतव ॥ भार्यामेभवसुश्रोणियथामंदोदरीतथा ॥ १६ ॥ इत्युक्तातेनवैदेहीपरिवृत्यशु
भानना ॥ तृणमंतरतःकृत्वातमुवाचनिशाचरं ॥ १७ ॥ अशिवेनातिवामोरूरजस्रंनेत्रवारिणा ॥ स्तनावपतितौबालासंहतावभिवर्षती ॥ १८ ॥ उवाचवाक्यं
तंक्षुद्रंवैदेहीपतिदेवता ॥ असकृद्ददतोवाक्यमीदृशंराक्षसेश्वर ॥ १९ ॥ विषादयुक्तमेतत्तेमयाश्रुतमभाग्यया ॥ तद्भद्रसुखभद्रंतेमानसंविनिवर्त्यतां ॥ २० ॥

तत्सदृशाभ्यलंकारायस्यास्तां ॥ १ ॥ उपास्यंतीउपास्यमानां ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥
॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ हेभद्रसुख भद्रंकल्याणावहंसुखंव्यस्य पारदार्यसुखंवत्कल्याणावहमितिभावः विनिवर्त्यतांमत्तइतिशेषः ॥ २० ॥